

ronyok között is arról álmodozott, hogy a dollárrengetegből munkásházakat fog építeni.

Nem kapott amnesztiát.

Amikor megindult a hajsz a dollárrengeteg felkutatására — évek multak el az amnesztia-kísérlet óta —, már sehol sem találták meg az okmányokat. Ujabb hajsz kezdődött meg az akták után. *Gazdovics* Márius ezredes, volt fogházparancsnok, *Sefcsik* Gyula őrnagy, volt fogházfelügyelő, valamint *Tokody* Péter segédtsízt és *Willing* főtörzsörmeister — akik a fogházirodában dolgoztak — emlékeztek ezekre az aktákra. A hajsz során az is kiderült, hogy az a két hivatalos ur, aki a börtön-irodában megjelent az öreg fogoly-nábob előtt, egy budapesti bank megbízottai voltak. Ezek az emberek magukkal hozták a pontos amerikai értesítést. Ebből pedig azt lehet megállapítani, hogy Mr. John Makra halála után

a dollárrengeteg egy newyorki bank kezelésébe került.

A hajsz, a vad nyomozás tovább folyt. Új hasznosok, új kincskeresők, új „önzetlenek” jelentkeztek. És a nagy nyomozás valami eredményt mégis produkált. Megállapították, hogy Mr. John Makra sarkoggyára a *Lincoln Street-en* működött.

Most a sok kincskereső fel akarja hajszolni azt az amerikai okiratot, amellyel a budapesti bank megbízottai megjelentek a börtön irodájában. Az okiratot már bekerítették, most már csak meg kell fogni a horoggal.

E dollárrengeteg kusza meséjében igen érdekes fejezet illeti meg az ügyvédi beavatkozást.

A Csillagbörtön kiszabadult foglya először *Markgráf* Vilmos ny. üzemvezetővel került összeköttetésbe, aki ugyancsak mindent el akart követni a dollárrengeteg felkutatására. Markgráf összehozta Makra Ignácot *Muhoray* Kornél nyugalmazott miniszteri tanácsos, budapesti ügyvéddel, aki persze nagy örömmel vállalkozott az örökség felkutatására.

Annak idején sokat beszéltek arról beavatott körökben, hogy amikor a megállapodást aláírták,

Muhoray ügyvéd a százmilliárdos örökségből 35 százalékot kötött ki — a költségekre és a maga részére munkadíj címén.

E megállapodás aláírásánál jelen volt Makra egész családja, *Sefcsik* őrnagy és *Willing* főtörzsörmeister is.

A mesébe illő dollárörökség ügye vagy fél-évig feküdt *Muhoray* Kornélnál. A legutolsó hetekben Makra visszavonta a megbízást azaz, hogy az ügyvéd még mindig nem ért el eredményt. Új ügyvéd után nézett és nagyszámu jóakarója — a kincskeresők csapattja — *Eckhardt* Tiborhoz vezette el. Így most

a volt ébredőelnök hajszolja a dollárrengeteg aktáit.

Az még nem került nyilvánosságra, hogy *Eckhardt* Tibor hány százalékot kötött ki magának a százmilliárdból. Dolgozni azonban úgy látszik érdemes, mert a mandátum nélkül maradt ébredőelnök már több alkalommal járt lent Szegeden és február végén személyesen utazik ki Amerikába, hogy felkutassa a helyszínen az örökséget.

Most lázas izgalomban várják az elvesztett iratokat.

A munkáslakásokról álmodó volt fogoly, a nyomorgó nábob tovább reménykedik a *Hulám-ucai* pincelakásban. A kincskeresők, a jóakarók, az önzetlenek várják a jutalmat, a sápot.

Vér György.

REMINGTON írógépek

18 havi részleire 254

WIRTH és RENGEY

írógép, irodaberendező és mechanikai vállalata

Szeged, Horváth Mihály ucca 7. sz. Telefon 12—21.

Szívbemarkoló
Megrendítő
Grandiózus volt

POLA NEGRI

a Gyűlölet földjé-ben

Vasárnapig a Belvárosi Mozi-ban.

Pénteken hirdetik ki az ítéletet az Abrahám-féle paprikahamisítási ügyben.

(A Délmagyarország munkatársától)
Mint még emlékeztet, 1926-ban az Abrahám-féle paprikamalomban nagyobb arányú paprikahamisítások történtek. A paprikát kukoricadarával keverték össze. A feljelentésekre a malom tulajdonosai ellen kihágás címén indult meg az eljárás. Hogy azután a malom továbbra is üzemben maradjon, a malom tulajdonosai Abrahám Józsefet vették rá arra, hogy a hamisítást vállalja magára. Abrahám József a család pressziójának hatása alatt vállalta is a paprikahamisítás ügyét. A kihágási bíróság Abrahám Józsefet bűnösnek is mondta ki annak idején és 15 napi fogházra ítélte. Az ítélet után Abrahám József önállósítani akarta magát, de iparengedélyt nem kapott, amire a kihágási bíróság ítéletét ügyvédje, dr. Falcione Kálmán utján megfélembrezte a kerületi főkapitánysághoz.

A kihágási bíróságon vitéz *Petkőczy* Lajos rendőrtanácsos előtt ez ügyben már volt egyszer tárgyalás, amikor is a bíróság tanuk kihallgatását rendelte el.

A csütörtöki folytatódó tárgyaláson először *Kugli* Pétert hallgatták ki. *Kugli* elmondotta, hogy egy alkalommal Abrahám Etel kijelentette, hogy Abrahám Szilveszter elmondotta neki, hogy ő eljárt már az ügyvédekkel, hogy a bűncselekményt magára vállaló Abrahám József csak pénzbüntetést kapjon. Kiss Péter Ferenc tanu ugyan nem tudja, hogy ki követte el a hamisítást, de vallja, hogy Abrahám Szilveszternek tudnia kellett a hamisításról.

Ezután dr. Falcione Kálmán ügyvéd Abrahám József védelmében előadta, hogy ugyanezen ügyben már a városi kihágási bíróság ítélezett. A bíróság a védelem előterjesztésére elrendelte a városi kihágási bíróság ítéletének beszerzését és úgy döntött, hogy az ítéletet pénteken délből hirdeti ki.

A szegedi bankigazgatók a városi takarékpénztár felállításának eszméjéről.

(A Délmagyarország munkatársától)
A Délmagyarország két nap előtt nagy feltűnést keltő cikkben foglalkozott vezetőhelyén a városi takarékpénztár felállításának ügyéről. E kérdésről most több nyilatkozatot kaptunk a szegedi bankélet néhány vezetőjétől. A nyilatkozatok a következők:

Grosz Marcell

a Szegedi Kereskedelmi és Iparbank igazgatója ezeket mondotta:

— Ugyan mi szükség van Szegeden városi takarékpénztárra, ahol már ugyanis több a pénzintézet, mint amennyit a gazdasági szükségesség indokolna. Ha a városnak pénzre lesz szüksége, azt ugysem a létesítendő községi takarékpénztár nyújtana, viszont pénzfeltelegei átmeneti természetűek, azok gyümölcsösztetésére pénzintézetet nem érdemes kreálni. A város a maga pénzügyi tranzakcióit meglévő szerveivel újabb intézmény és újabb állások kreálása nélkül is elvégezheti, a községi takarékpénztár nem volna más, mint egy újabb községi üzem, amely a meglévő, nehéz gazdasági viszonyokkal küzdő pénzintézeteknek volna indokolatlan konkurenciája.

Gál Miksa

az Angol-Magyar Bank szegedi fiókjának igazgatója így válaszolt kérdéseinkre:

— A városi takarékpénztár felállítása érdekében annak idején sokat fáradoztam s ha a szaloniki front áttörése a franciáknak csak egy hónappal később sikerült volna, a terv már akkor testet öltött volna. Ismétlem: volna. Ma a városi takarékpénztár felállítás teljesen időszerűtlen. Tévedés hinni, hogy már teljesen konszolidált állapotok vannak. Csak körül kell nézni határainkon. Mindenütt forrongás, sülhet nyugalom. Ilyen idő ily nagy koncepciójú és nagy horderejű kérdés megoldására alkalmatlan. Amit a cikk a betétkartellról és a kamalmargóról felhoz, ahol a szegedi pénzintézeteket támadja, abban nincs igaza. A városnak nincs elhelyezni való pénze, olyan, amelyet nyugodtan ki is lehetne helyezni. A város maga kölcsönökre szorul, ha tehát van itt-ott feleslege, az csak kis időt tölt egy-egy bankban, kihelyezésre, így tehát magasabb kamatoztatásra alkalmatlan. Sem ezért, de még kevésbé üzemeiért nem érdemes egy meglehetősen kockázatos magában rejtő pénzintézet alapításba belemenni akkor, amikor mindenki mindenütt a városi üzemek és hasznosított intézmények leépítését sürgeti. Pláne oly alakra fektetni, ahogy a cikk kívánja, kész tönköt, illetve óriási kiadást jelentene. Ma a város tudja, mit kap pénzéért és mibe kerül neki esetleges hitele. De ha pénzintézete lesz, csak később, rendszerint tulkosán tudja meg, mibe kerül neki (tehát nem hozott!) saját pénze és az igénybevett idegen tőke.

— Husz-huszonöt évvel ezelőtt először, 1917—

18-ban másodszor nagy üzlet lett volna a takarékpénztár felállításának, ma egy nagy gondot szülő nyűg és teher volna.

Az egyik ismert szegedi bank vezetője

a következő választ adta:

— A cikkirő a városi takarékpénztár felállításával a város hitelszükségletének kérdését egy csapásra megoldottnak véli, de elfelejti, hogy a város beruházási programja egyedül túlhaladja a szegedi pénzintézeteknél elhelyezett összértékének sokszorosát. Nem szólnak ehelyett, hogy egy pénzintézetnek mobilnak is kell lennie és hogy az elhelyezett betétet a betétevő néha igénybe is akarja venni, már pedig ha az beruházott hitelként használtatott fel, aligha könnyű feladat.

— A kereskedelmi élet szabadsága, a magán-gazdaság korlátlan fejlődése, a nagy nyugati államok közgazdasági életének erejét képezik. Mindenütt találkozunk a szabadkereskedelem áldásos példájával és ha utalunk az Északamerikai Egyesült Államok elnökének, *Coolidge*-nak világlapokban legutóbb megjelent nyilatkozatára, amely nagy világ-gazdasági kérdések problémájával foglalkozik, akkor a gyakorlati élet mérvadó egyéniségétől halljuk, hogy Amerika fejlődését demokratikus intézményeivel kapcsolatosan a magánvállalkozás korlátlan szabad fejlődésére vezeti vissza és büszkeséggel utal arra, hogy az állam és a város távol tartja magát minden beavatkozástól, versenytől, amely ezt megbéníthatná és súlyt helyez polgárainak gazdagodására és ezáltal erőteljes adófizetési képességére. A mi tökeszegény országunkban lépten-nyomon ezen felfogás ellenkezőjével találkozunk. Elég, ha utalunk a kereskedelmet és gazdasági életet minden vonalon bénító protekcionizmusra, akkor kár még egy intézmény életre-keltésének propagandájáért, melynek nincsen a mai gazdasági viszonyok között létjogosultsága.

A szegediek találkozó helye

Budapest legelsőrendű,

modern családi szállója az

István Király-szálloda

VI., Podmaniczky ucca 8.

Mérsékelt árak, figyelmes kiszolgálás,

modern berendezés, központi fűtés,

melegvízszolgáltatás, lift.

Napi teljes pensió 8 pengőfől.

A nyugati pályaudvar közelében.